

LUẬT THẬP TỤNG

QUYỀN 47

LUẬT NI (Tiếp Theo)

IV. MỘT TRĂM BẨY MƯƠI TÁM PHÁP BA DẬT ĐỀ (Tiếp theo)

81-Pháp Một Trăm Năm Mươi Ba: Không Hỏi Mà Liên Vào

Trong Trú Xứ Tỳ-Kheo

Phật tại nước Câu-xá-di, lúc đó Tỳ-kheo Ca-lưu-la-đê-xá qua đời, bảy chị em của thày đều là Tỳ-kheo-ni tên Thâu-la-nan-đà, Châu-na-nan-đà, Đề-xá, Ưu-ba-đê-xá, Thành-đa-đê-xá. Hòa-lê-đê-xá và Lặc-xoa-đa-đê-xá cùng nhau gom củi gỗ hỏa thiêu thân Tỳ-kheo này rồi thu lấy xương cốt xây tháp thờ. Sau đó có Tỳ-kheo tên Ca-đà từ nước Hòa kỳ du hành đến nước Duy-da-ly, giữa đường gặp tháp này liền hỏi là tháp của ai, đáp là tháp của tỳ-kheo Ca-lưu-la-đê-xá, Tỳ-kheo này liền nói: “Kẻ phàm phu này cần gì xây tháp”, nói rồi liền phá hoại tháp, phá xong trải giường dây ngồi trên đó. Thâu-la-nan-đà nghe Tỳ-kheo Ca-đà phá tháp rồi trãi giường ngồi trên đó liền nổi giận bảo các em: “Hãy mang dây sắt đến cột Tỳ-kheo dính vào giường”. Tăng phuường này gần đường đi, lúc đó trưởng lão Ưu-ba-ly đi ngang qua nghe được lời này liền đến nói với Ca-đà: “Thầy ngồi ở đây, các Tỳ-kheo-ni sẽ đến cột thày dính vào giường đấy”, đáp: “Nếu họ cột tôi dính vào giường thì từ thân hôi thối này tôi được giải thoát”, Ưu-ba-ly nói: “Thầy tuy được giải thoát nhưng các Tỳ-kheo-ni này sẽ phạm đại tội”, Ca-đà nghe rồi liền nhập định ẩn thân ngay nơi chỗ ngồi, Ưu-ba-ly liền bỏ đi. Khi các Tỳ-kheo-ni này vào đến thì không thấy Tỳ-kheo Ca-đà đâu, sờ vào giường thì cảm thấy còn hơi ấm liền nói với nhau: “Chắc là thợ hớt tóc Ưu-ba-ly thông báo nên thày ấy bỏ đi rồi”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi các Tỳ-kheo-ni này: “Các cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp:

“Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni nơi trú xứ có Tỳ-kheo, ở ngoài cửa không hỏi mà liền vào”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni nơi trú xứ có Tỳ-kheo, ở ngoài cửa không hỏi mà liền vào thì phạm Ba-dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chuồng ngại thấy đạo.

Tướng phạm trong giới này là tùy không hỏi mà liền vào bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

82-Pháp Một Trăm Năm Mươi Bốn: Ấm Ở Trả Lời Tỳ-Kheo

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Phật không ở trước Tỳ-kheo-ni kết đồng giới mà ở trước Tỳ-kheo tăng kết đồng giới rồi bảo các Tỳ-kheo: “Các thầy hãy đến nói lại cho Ni tăng”, nói rồi vào trong thất tọa thiền. Các Tỳ-kheo nói với nhau: “Phật kết đồng giới rồi bảo chúng ta đến nói lại cho Ni tăng, vậy ai có thể đến nói lại cho ni tăng”, lại nói: “Trưởng lão Bạt-đề có phước đức, có oai lực, danh tiếng vang khắp có thể đến nói lại cho Ni tăng”, nói rồi liền cùng nhau đến chỗ trưởng lão Bạt-đề nói rằng: “Phật kết đồng giới rồi bảo các Tỳ-kheo: “Các thầy hãy đến nói lại cho Ni tăng”, nói rồi vào trong thất tọa thiền. Các Tỳ-kheo nói với nhau: “Phật kết đồng giới rồi bảo chúng ta đến nói lại cho Ni tăng, vậy ai có thể đến nói lại cho ni tăng”, lại nói: “Trưởng lão Bạt-đề có phước đức, có oai lực, danh tiếng vang khắp có thể đến nói lại cho Ni tăng”. Vậy nay trưởng lão nên đến trong tinh xá Vương viên nói lại cho các Tỳ-kheo-ni biết”, trưởng lão Bạt-đề im lặng nhận lời, các Tỳ-kheo đánh lẽ hữu nihil rồi đi. Sáng hôm sau trưởng lão đắp y mang bát vào thành khất thực, thọ thực xong đến trong tinh xá Vương viên, các Tỳ-kheo-ni thấy trưởng lão từ xa liền đứng dậy nghinh đón mời ngồi. Trưởng lão ngồi rồi bảo tập họp Ni tăng đến nói rằng: “Phật kết đồng giới, nay tôi và các cô cùng thọ trì”, các trưởng lão Tỳ-kheo-ni đều tùy thuận thọ trì, chỉ có Thâu-la-nan-dà ấm ở không tùy thuận thọ trì. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại ấm ở trả lời Tỳ-kheo”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ-kheo-ni ấm ở trả lời Tỳ-kheo thì phạm Ba-

dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chướng ngại thấy đạo.

Tướng phạm trong giới này là tùy ấm ở trả lời bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

83-Pháp Một Trăm Năm Mươi Năm: Nói Lời Thô Khủng Bố Người Khác

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó ni Ca-la vốn là ngoại đạo xuất gia hay sân, thích tranh cãi. Khi cùng các Tỳ-kheo-ni khác tranh cãi, miệng nói ra lời thô để khủng bố người khác như sau: “Vua _ là người tôi quen biết, là đàn việt của tôi; đại thần _, cư sĩ _ đều là người tôi quen biết, đều là đàn việt của tôi. Tôi đưa vào thế lực của họ để trị cô”, các ni nghe rồi liền sợ hãi. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni khi cùng các Tỳ-kheo-ni khác tranh cãi, miệng nói ra lời thô để khủng bố người khác như sau: “Vua _ là người tôi quen biết, là đàn việt của tôi; đại thần _, cư sĩ _ đều là người tôi quen biết, đều là đàn việt của tôi. Tôi đưa vào thế lực của họ để trị cô”, khiến các ni nghe rồi liền sợ hãi”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nê kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni khi cùng các Tỳ-kheo-ni khác tranh cãi nói lời thô để khủng bố người khác thì phạm Ba-dật-đề .

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chướng ngại thấy đạo.

Tướng phạm trong giới này là tùy nói lời thô khủng bố người khác bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

84-Pháp Một Trăm Năm Mươi Sáu: Hộ Tiếc Cho Nhà Bạch Y

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Thâu-la-nan-đà ưa thích lui tới nhà người, sáng sớm cô đã đến trước nhà họ hoặc đứng trong sân, hoặc đứng nơi cửa lớn, nếu thấy có Sa-môn, Bà-la-môn nào đến khất thực đều nói với họ rằng: “Thức ăn chưa làm xong” hoặc nói “Không có chủ ở nhà”, nói như vậy để ngăn họ khất thực. Những người này do không khất thực được nên quở trách: “Người nữ xấu xa không tốt này hộ tiếc cho nhà người, khiến chúng ta không khất thực được”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem

việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại hộ tiếc cho nhà bạch y”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni hộ tiếc cho nhà bạch y thì phạm Ba-dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chuồng ngại thấy đạo.

Tướng phạm trong giới này là tùy hộ tiếc cho nhà bạch y bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

85-Pháp Một Trăm Năm Mươi Bảy: Thọ Thỉnh Mà Không Ăn

Phật tại nước Ca-tỳ-la vê, lúc đó có Thích Ma-ha-nam thỉnh Phật và hai bộ Tăng vào ngày mai thọ thực, Phật im lặng nhận lời, Thích Ma-ha-nam biết Phật đã nhận lời liền đánh lễ Phật hữu nhiều rồi ra về. Về đến nhà ngay trong đêm đó lo sửa soạn đủ các món ăn ngon, sáng sớm trải tòả rồi sai sứ đến bạch Phật: “Đã đến giờ thọ thực, xin Phật tự biết thời”. Phật cùng hai bộ Tăng đến nhà ngồi vào chỗ ngồi, Thích Ma-ha-nam tự tay dâng các món ăn ngon ra cúng dường khiến cho tất cả đều được no đủ. Lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt thọ cơm đầy bát rồi chan canh lên nhưng lại không ăn mà ngồi nhìn ngó bốn phía. Thích Ma-ha-nam đi tới lui xem ai ăn, ai không ăn thì thấy Tỳ-kheo-ni này ngồi nhìn bốn phía mà không ăn liền hỏi vì sao không ăn, đáp là đã ăn trước rồi, lại hỏi: “Sao lại còn thọ thức ăn”, liền nói: “Vậy ông hãy mang đi”. Thích Ma-ha-nam là người tốt nên không quở trách, nhưng các cư sĩ khác nghe thấy rồi liền quở trách: “Thích Ma-ha-nam cúng dường chúng Tăng như phụng sự Đại gia, Tỳ-kheo-ni sao lại hiện tiền hủy nhục”. Phật từ xa nghe thấy việc này rồi nên sau khi thọ thực xong trở về liền vì việc này nhóm hai bộ Tăng quở trách Tỳ-kheo-ni này: “Thích Ma-ha-nam cúng dường chúng Tăng như phụng sự Đại gia, Tỳ-kheo-ni sao lại hiện tiền hủy nhục”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Từ nay cho các Tỳ-kheo-ni được thường thường ăn, vì sao, vì người nữ thích được ăn thường thường. Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni đã thọ thỉnh mà không ăn thì phạm Ba-dật-đề

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chuồng ngại thấy đạo.

Tướng phạm trong giới này là tùy đã thọ thỉnh mà không ăn bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

86-Pháp Một Trăm Năm Mươi Tám: Chưa Cho Hỏi Mà Hỏi

Phật tại nước Thích thị, lúc đó có Tỳ-kheo-ni tên Kiết phát làm pháp sư thuyết pháp hay, khi gặp một Tỳ-kheo nhỏ tuổi không có trí huệ sâu, liền hỏi những việc trong tang luận. Tỳ-kheo này không thể tùy thuận hỏi đáp, Tỳ-kheo-ni này bỗng đi và tự cao nói với các Tỳ-kheo-ni rằng: “Hôm nay tôi đem những việc trong tang luận ra hỏi một Tỳ-kheo khiến vị ấy không đáp được”. Có Tỳ-kheo-ni thiêu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni, Tỳ-kheo chưa cho hỏi mà liền hỏi những việc trong kinh luật luận”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ-kheo-ni, Tỳ-kheo chưa cho hỏi những việc trong Kinh luật luận mà liền hỏi thì phạm Ba-dật-đề .

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chướng ngại thấy đạo.

Tương phạm trong giới này là tùy hỏi bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

87-Pháp Một Trăm Năm Mươi Chín: Tắm Nơi Chỗ Đất Trống

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt lỏa hình tắm nơi đất trống, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại lỏa hình tắm nơi đất trống, giống như dâm nữ”. Có Tỳ-kheo-ni thiêu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại lỏa hình tắm nơi đất trống”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni lỏa hình tắm nơi đất trống thì phạm Ba-dật-đề .

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chướng ngại thấy đạo.

Tương phạm trong giới này là tùy lỏa hình tắm bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

88-Pháp Một Trăm Sáu Mươi: Đeo Đồ Trang Sức Của Bạch Y

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt đeo đồ trang sức của bạch y, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng

là bậc hiền thiện có đức mà lại đeo đồ trang sức của bạch y như phu nhân của vua, vợ của đại thần”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại đeo đồ trang sức của bạch y”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni đeo đồ trang sức của bạch y thì phạm Ba-dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chuỗng ngại thấy đạo.

Tương phạm trong giới này là tùy đeo bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

89-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Mốt: Xem Nghe Kỹ Nhạc

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt cố ý đến xem ca múa, nghe kỹ nhạc, xem đào hát trang điểm, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại cố ý đến xem ca múa, nghe kỹ nhạc, xem đào hát trang điểm, như phu nhân của vua, vợ của đại thần”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại cố ý đến xem ca múa, nghe kỹ nhạc, xem đào hát trang điểm”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni cố ý đến xem ca múa, nghe kỹ nhạc, xem đào hát trang điểm thì phạm Ba-dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chuỗng ngại thấy đạo.

Tương phạm trong giới này là nếu Tỳ-kheo-ni cố ý đến xem ca múa, nghe kỹ nhạc, xem đào hát trang điểm, nhìn thấy thì phạm Ba-dật-đề; không nhìn thấy thì phạm Đột-kiết-la. Từ dưới thấp nhìn lên cao thấy được thì phạm Ba-dật-đề, không thấy được thì phạm Đột-kiết-la; từ trên cao nhìn xuống dưới nếu thấy được thì phạm Ba-dật-đề, không thấy được thì phạm Đột-kiết-la; nếu không cố ý đến hoặc trên đường đi ngang qua thì không phạm.

90-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Hai: Nhờ Bạch Y Mổ Băng

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó ni Thâu-la-nan-dà trong hai đường đại tiểu tiện sanh ung nhọt, liền nhờ bạch y mổ rồi băng... Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni có ung nhọt nơi chỗ kín lại nhờ bạch y mổ rồi băng”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni có ung nhọt nơi chỗ kín lại nhờ bạch y mổ rồi băng thì phạm Ba-dật-đề .

Ung nhọt có ba: Một là ung nhọt tự sanh, hai là do vật làm bị thương thành ung nhọt, ba là do bị gió thành ung nhọt cứng. Lại có ba loại: ung lạnh (lành), ung nóng (độc), ung cứng (khối u). Nếu Tỳ-kheo-ni tự băng được mà không mổ được thì nhờ người khác mổ; nếu tự mổ được mà không băng lại được thì nhờ người khác băng.

Tướng phạm trong giới này là tùy nhờ bạch y mổ và băng lại bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

91-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Ba: Cùng Đi Cùng Đứng Cùng Nói Chuyện Với Người Nam

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó ni Tu-xà-đa trẻ tuổi đoan chánh, ai cũng muốn nhìn, quen biết lâu với con trai của một trưởng giả tên là Uất đa la, cả hai thường cùng đi, cùng đứng, cùng ngồi, cùng nói chuyện thế gian. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại cùng đi, cùng đứng, cùng ngồi, cùng nói chuyện thế gian với người nam”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni cùng đi, cùng đứng, cùng ngồi, cùng nói chuyện thế gian với người nam thì phạm Ba-dật-đề .

Tướng phạm trong giới này là tùy cùng đi, cùng đứng, cùng ngồi, cùng nói chuyện thế gian với người nam bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

92-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Bốn: Tự Thoa Chà Thân

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt tự dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại tự dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mười lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni tự dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân thì phạm Ba-dật-đề.

Tương phạm trong giới này là tùy tự dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

93-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Lăm: Nhờ Người Khác Thoa Chà Thân

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt không tự dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân; mà sai Thức-xoa-ma-na, Sa-di-ni, nữ bạch y thoa chà thân. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại sai Thức-xoa-ma-na, Sa-di-ni, nữ bạch y dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mười lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni sai người khác dùng hương thơm, hương bột, vụn hồ ma, cặn hồ ma để thoa chà thân thì phạm Ba-dật-đề .

Tương phạm trong giới này là tùy sai người khác thoa chà cho mình bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

94-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Sáu: Đội Tóc Giả

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó ni Thâu-la-nan-dà đội tóc giả đứng nơi cửa nhà cửa dâm nữ; khi thấy các cư sĩ, Bà-la-môn đến gần liền giãm lên chân họ, nói rằng: “Ông muốn cùng tôi làm việc dâm dục phải không?”, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại đứng nơi cửa nhà dâm nữ, thấy mọi người đến liền giãm lên chân họ và nói lời này”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành

hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại đội tóc giả đứng nơi cửa nhà dâm nữ”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni đội tóc giả thì phạm Ba-dật-đê .

Tướng phạm trong giới này là tùy đội tóc giả bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đê bấy nhiêu. Phương tiện làm thì phạm Đột-kiết-la, làm cho người khác đội cũng Đột-kiết-la .

95-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Bảy: Đi Xa Mà Không Nói Với Tỳ-Kheo-Ni Khác

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt có nuôi một Thức-xoa-ma-na trẻ tuổi, đoan chánh sắp thọ đại giới; nhưng có người nam xấu xa thấy cô sanh tâm tham dục, nghĩ rằng: “Tỳ-kheo-ni được vua thủ hộ, không thể cưỡng đoạt được. Pháp của tỳ-kheo-ni là phải đến trong Tỳ-kheo thọ đại giới, Ta đợi khi nào Thức-xoa-ma-na này đi thọ đại giới, ta sẽ bắt cóc mang đi”. Vì thế khi Thức-xoa-ma-na này vừa ra khỏi trú xứ đến trong Tỳ-kheo tăng thọ đại giới, liền bị người nam xấu xa này bắt cóc mang đi. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni đi xa mà không nói với Tỳ-kheo-ni trong Tăng phường”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni ra khỏi cửa đi xa mà không nói với Tỳ-kheo-ni khác thì phạm Ba-dật-đê .

Tướng phạm trong giới này là tùy đi xa mà không nói với Tỳ-kheo-ni khác bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đê bấy nhiêu.

96-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Tám: Dùng Bàn Chải Chải Đầu

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt dùng bàn chải chải đầu, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xưng là bậc hiền thiện có đức mà lại dùng bàn chải chải đầu, giống như nữ bách y”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã

làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại dùng bàn chải chải đầu”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni dùng bàn chải chải đầu thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là tùy dùng bàn chải chải đầu bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

97-Pháp Một Trăm Sáu Mươi Chín: Nhờ Người Khác Chải Đầu

Đầu Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt nhờ người khác chải đầu, các cư sĩ trách: “Cô là người xuất gia, chải đầu làm chi”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại nhờ người khác chải đầu”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-

ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni nhờ người khác chải đầu thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là tùy nhờ người khác chải đầu bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

98-Pháp Một Trăm Bảy Mươi: Dùng Lược Chải Đầu

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt tự dùng lược chải đầu. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại tự dùng lược chải đầu”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni tự dùng lược chải đầu thì phạm Ba-dật-đề

Tướng phạm trong giới này là tùy dùng lược chải đầu bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

99-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Mốt: Nhờ Người Khác Chải Đầu

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt nhờ người khác chải đầu. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”,

Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại nhờ người khác chải đầu”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni nhờ người khác chải đầu thì phạm Ba-dật-đề.

Tương phạm trong giới này là tùy nhờ người khác chải đầu bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

100-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Hai: Búi Đầu Tóc

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt búi đầu tóc, các cư sĩ trách: “Cô là người xuất gia sao lại búi đầu tóc”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại búi đầu tóc”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni búi đầu tóc thì phạm Ba-dật-đề

Tương phạm trong giới này là tùy búi đầu tóc bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

101-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Ba: Nhờ Người Búi Đầu Tóc

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt nhờ người khác búi đầu tóc. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại nhờ người khác búi đầu tóc”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni nhờ người khác búi đầu tóc thì phạm Ba-dật-đề.

Tương phạm trong giới này là tùy nhờ người khác búi đầu tóc bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

102-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Bốn: Đại Tiếu Tiện Trên Cỏ Tươi

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó trước cửa Tăng phường của tỳ-kheo-ni có cỏ xanh tươi tốt nên nhiều người thường đến tụ tập ngồi trên đó để ngắm nhìn các Tỳ-kheo-ni ra vào trong tinh xá Vương viên, có người đứa cợt nói rằng: “Hãy nhìn xem Tỳ-kheo-ni này mắt lé, người này mũi tẹt, người này da tráng, người này đẹp, người này có oai nghi, người

này không có oai nghi...”. Các Tỳ-kheo-ni nghe những lời phê bình này trong lòng không vui liền suy nghĩ: “Họ tụ tập đến đây cười nói là vì có cỏ xanh tươi, nếu không có cỏ xanh tươi này thì họ sẽ không đến nữa”, nghĩ rồi liền đại tiểu tiện lên cỏ xanh tươi khiến cho cỏ úng thối và chết khô. Các cư sĩ trách: “Các Tỳ-kheo-ni này không tốt, không có nhà xí ở chỗ khuất khác hay sao mà lại đi đại tiểu tiện trên cỏ xanh tươi như thế”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi các Tỳ-kheo-ni: “Các cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại đại tiểu tiện trên cỏ xanh tươi”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni đại tiểu tiện trên cỏ xanh tươi thì phạm Ba-dật-đề.

Ba-dật-đề là thiêu đốt che ngăn, nếu không sám hối tội này có thể chướng ngại thấy đạo.

Tương phạm trong giới này là nếu Tỳ-kheo-ni đại tiểu tiện trên cỏ xanh tươi thì phạm Ba-dật-đề, tùy đại tiểu tiện trên cỏ tươi bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

103-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Lăm: Cố ý làm xuất tinh

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó ni Thâu-la-nan-đà cố ý làm xuất tinh. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại cố ý làm xuất tinh”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nêu kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni cố ý làm xuất tinh thì phạm Ba-dật-đề.

Tương phạm trong giới này là tùy cố ý làm xuất tinh bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó các Tỳ-kheo-ni ở trong mộng xuất tinh, khi tỉnh dậy suy nghĩ: “Phật kết giới không được cố ý làm xuất tinh, nay ở trong mộng xuất tinh, chúng ta phải làm sao”, liền đem việc này bạch Phật, Phật do việc này nhóm hai bộ Tăng đủ lời khen ngợi giới và người trì giới rồi bảo các Tỳ-kheo: “Từ nay giới này nêu nói lại như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni cố ý làm xuất tinh thì phạm Ba-dật-đề, trừ trong mộng.

104-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Sáu: Nuốt Tinh Của Người Nam

Phật tại nước Xá-vệ, trưởng lão Ca-lưu-đà-di vốn có quen biết với Tỳ-kheo-ni Quật-đa từ trước nên thường qua lại chuyện trò. Lúc đó Tỳ-kheo-ni Quật-đa nghe Ca-lưu-đà-di du hành hai tháng vừa trở về liền tắm rửa sạch sẽ, thoa dầu thơm, mặc y mỏng đến chỗ Ca-lưu-đà-di, đánh lẽ rồi ngồi đối diện. Ca-lưu-đà-di sanh tâm đắm trước nén nhìn chăm chăm Quật-đa, Quật-đa cũng sanh tâm đắm trước nén nhìn chăm chăm Ca-lưu-đà-di, Quật-đa suy nghĩ: “Thầy ấy nhìn ta chăm chăm như vậy ắt cũng sanh đắm trước, sao ta không ở trước mặt đứng đi”. Lúc đó Ca-lưu-đà-di chỉ mặc có Nê-hoàn-tăng, cùng đi qua lại nêu dục tâm phát động, sợ phạm giới nén không dám xúc chạm nhau, vì cứ nhìn chăm chăm nhau nên chảy ra chất bất tịnh, do chất bất tịnh chảy ra nên lửa dục liền tắt, vội trở về chỗ ngồi. Quật-đa suy nghĩ: “Thầy ấy trở về chỗ ngồi ắt là đã chảy ra chất bất tịnh”, nghĩ rồi liền đến gần Ca-lưu-đà-di nói rằng: “Hãy đưa y này cho tôi đem về giặt”, Ca-lưu-đà-di liền đổi mặc y khác rồi đưa y này cho Quật-đa mang về giặt. Tỳ-kheo-ni nay mang về mở y ra lấy chất bất tịnh dính trên y để vào trong nữ căn, phần còn lại để vào trong miệng, liền thọ thai có con phước đức, bụng càng ngày càng lớn. Các Tỳ-kheo-ni đuổi ra khỏi chùa và mắng: “Cô là Tỳ-kheo-ni xấu xa, vì sao xuất gia lại làm việc dâm dục”, Quật-đa nói: “Tôi không có làm việc dâm”, liền đem sự việc trên kể lại. Các Tỳ-kheo-ni không biết làm sao nên đem việc này bạch Phật, Phật do việc này nhóm hai bộ Tăng rồi hỏi Quật-đa: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại nuốt tinh của người nam”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo-ni: “Các cô chớ nên quở trách Tỳ-kheo-ni này, đây không phải là phá phạm hạnh vì không có phạm dâm, do nhân duyên như thế mới có thai. Do mươi lợi nên kết giới cho Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nêu nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni nuốt tinh của người nam thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là tùy nuốt bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

Một trăm lẻ bảy: Pháp một trăm bảy mươi bảy: Tắm nơi chỗ người nam tắm

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt đến tắm nơi chỗ người nam tắm, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự

xứng là bậc hiền thiện có đức mà lại đến tắm nơi chỗ người nam tắm, giống như dâm nữ”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại đến tắm nơi chỗ người nam tắm”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau: Nếu Tỳ-kheo-ni đến tắm nơi chỗ người nam tắm thì phạm Ba-dật-đề .

Tướng phạm trong giới này là tùy đến tắm chỗ người nam tắm bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.

105-Pháp Một Trăm Bảy Mươi Tám: Đứng Ngay Cửa

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Tỳ-kheo-ni trợ giúp Điều đạt ưa đứng ngay cửa, các cư sĩ quở trách: “Sa-môn Thích nữ tự xứng là bậc hiền thiện có đức mà lại đứng ngay nơi cửa, giống như dâm nữ”. Có Tỳ-kheo-ni thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp hai bộ Tăng rồi hỏi Tỳ-kheo-ni này: “Cô thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ-kheo-ni lại đứng ngay nơi cửa”, quở trách rồi bảo các Tỳ-kheo: “Do mươi lợi nên kết giới cho các Tỳ-kheo-ni, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ-kheo-ni đứng ngay nơi cửa thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là tùy đứng ngay cửa bao nhiêu thì phạm Ba-dật-đề bấy nhiêu.